

[Kaj Poulsen]

byggeriet skal sænkes betydeligt. Men så foreslår ministeren, at der skal være en byggeskadefond. Princippet synes vi er fornuftigt – altså at der skal være en fond – men vi vil sætte spørgsmålstegn ved, om det, der er udtænkt her, er klogt.

Igen angriber man rammebeløbet, hvad der betyder, at man formentlig må til at bruge dårligere materialer til at lave almennyttige boliger af. Man siger, at det i første omgang drejer sig om 1 pct., men at det senere kan blive mere, altså en udsigt til, at det kan gå rigtig galt. Men det gør jo ikke noget, siger ministeren, for nu får vi en fond til at klare alle byggeskadeproblemer.

Jeg tror, ministeren igen har lagt grundlaget for fremtidens byggeskader med de angreb, der er på rammebeløbet, og jeg tror, der igen er lagt et grundlag for, at vi får endnu dårligere boliger, i dette byggefondsfor-slag.

Vi finder det lidt mærkværdigt, at man ved forslaget fratager entreprenører og teknikere ansvaret ud over 5 år. Jeg synes, vi i udvalget skulle prøve at lytte til ministeren, når han kommer og fortæller os, hvor mange år der er gået, når man i de forskellige byggerier har konstateret byggeskader, fra byggeriet har været færdigt, indtil skaderne er konstateret. Jeg tror, vi vil komme til at se, at det går ud over 5 år. Og det vil så være baggrunden for, at entreprenører og teknikere bliver fuldstændig fritaget for ansvaret; det forflygtiges. Beboerne skal betale, samfundet skal løbe fra sit ansvar, og vi står med en utrolig dårlig lovgivning, der umuliggør en udvikling i det byggeri, som tidligere har været en kolossal fordel for dansk byggeeksport.

Vi er bange for, at dette forslag vil have så skadelige virkninger, at vi må anbefale, at vi får en byggeskadefond, og at vi prøver at gennemtænke et andet forslag end det, der foreligger – måske skulle det ske i samarbejde med byggeriets parter.

Sluttelig skal jeg sige om ungdomsboliger – 10 minutter er desværre ikke tid nok – at vi har bemærket, at ministeren i forslaget nu har erkendt, at der har været stor efterspørgsel efter ungdomsboliger. Det har vi fortalt ministeren i et par år, men sen erkendelse er bedre end ingen erkendelse. Ministeren skulle bare erkende, at de 2.500 boliger ikke er

nok, at vi bør have den kvota højere op, og det vil vi stille forslag om.

Jeg tror, det er fremgået af min tale her, at vi ikke er særlig begejstrede for ministerens forslag. Vi vil forsøge at klarlægge også for ministeren, hvad dette her drejer sig om, og så tror jeg, der kommer noget helt andet ud af det, hvis ministeren overhovedet vil have et lovforslag igennem.

Agnete Laustsen (KF):

Det er jo, i modsætning til hvad hr. Kaj Poulsen måske har givet udtryk for her, et omfattende lovforslag, boligministeren fremsætter, med mange ingredienser – vi fik ikke så mange af dem belyst fra hr. Kaj Poulsens side – men hver især kan de nok give anledning til debat, og det stod i alle tilfælde klart efter hr. Kaj Poulsens indlæg.

Det er et forslag, der rummer både reformer og besparelser, men vi synes fra konservativ side, at besparelserne, som hr. Kaj Poulsen var så forarget over, er velafbalance-rede, og at de samtidig er udtryk for en resourcebevidst holdning, og vi kan derfor fra konservativ side støtte dem.

Fastsættelse af kvoterne – og det er jo noget, vi vender tilbage til år efter år for det støttede byggeri – er i dette år genstand for en nydannelse, nemlig at kvoterne, ikke bare for det kommende finansår, men også de følgende tre år, giver byggeriet mulighed for, hvad de ofte har ønsket, at planlægge på længere sigt. Også folketinget får mulighed for at spørge, om den samlede kvota er i orden, og ikke mindst – og det håber jeg at hr. Kaj Poulsen lægger mærke til – er fordelingen på de enkelte dele af kvoten rimelig.

Jeg synes nemlig, der i denne diskussion er grund til at fremhæve ikke alene, at vi skal se på kvoten, men også, at vi skal se den i sammenhæng med hele den samlede bolig- og byggepolitik, da disse ting hænger uløseligt sammen, hvis man da ellers – jeg ved ikke, om hr. Kaj Poulsen er enig med mig – vil have lidt perspektiv i sin planlægning; det finder vi nemlig der er grund til ikke mindst inden for dette område, hvor både projekter og investeringer skal forberedes og gennemføres over adskillige år.

Omfanget af planlagt nybyggeri den støttede sektor bør derfor vurderes i lyset både af den fremgang, ejerboligbyggeriet har haft, og